

Stalo se

Saleskový Vobčasník č. 14. ročník 2015

Milí čtenáři, aktuální číslo našeho časopisu po uplynulém létu mírně ztloustlo a nabobtnalo, zkrátka rozšířilo se o celé 4 strany. "Vinit" z toho můžeme saleskové tábory, které nám kromě spousty krásných zážitků přinesly kvantum neméně poutavých fotek. Jistě by byla škoda se alespoň s částí z nich s vámi nepodělit. Máte-li zájem, naleznete je v sekci Stalo se. Z jiných rubrik jistě stojí za zmínku sekce Rozhovor, ve které nám ochotně odpovídala na otázky naše nová vedoucí kroužků – Jana Žáková. Rubrika Emil čili o výchově tentokrát zpracovává téma "Když děti nemluví". V rubrice O našich programech se můžete inspirovat širokou nabídkou aktivit pro veřejnost a konečně na konec, resp. na začátku časopisu naleznete téma duchovní, tentokrát ovšem ne přímo od papeže Františka. Nebojte se, nikam daleko utíkat nebudeme, řeč bude o jeho čerstvé a velmi diskutované ekologicky orientované encyklice. Přejí příjemné počtení.

Petr Malinák

Seznam rubrik:

- s. **2** **Duchovní okénko**
Ekologická krize je také krizí mystickou
- s. **4** **O našich programech**
Programy pro veřejnost
- s. **6** **Rozhovor**
Jana Žáková
- s. **8** **Emil čili o výchově**
Když (s námi) nemluví
- s. **11** **Stalo se**
Tábory
- s. **15** **Chystá se**

Ekologická krize je také krizí mystickou

Výňatek z rozhovoru o nové encyklice o ekologii pro časopis Famille chrétienne (22. června 2015) se známým francouzským filosofem Fabrice Hadjadji.

V čem je podle vás encyklika Laudato si' epochální, podobně jako byla ve své době encyklika Rerum novarum?

„Epochální je to, co ukazuje určitou dobu a zároveň tuto dobu překonává, tak trochu jako vycházející slunce, které stoupá a osvětluje krajinu. Přesně k tomu dochází tímto textem. Ukazuje, co je specifické pro naši dobu, totiž technokratické paradigma a činí tak pomocí těch největších, ale i těch nejjednodušších tajemství: trojičního společenství

a společenství veškerého stvoření, toho, o čem reflektují největší teologové, a toho, co zakouší v první osobě každý zamilovaný. Je to jako by se katolicismus uprostřed extrémního nebezpečí, ve kterém se nacházíme, stal fyzickým faktem. Encyklika Pacem in terris se obracela ke všem lidem dobré vůle, zatímco Laudato si' se obrací jednoduše ke všem lidem. Ekologické vědomí nás vede k poznání, že obýváme „společný dům“ a že tento společný dům jako každý dům předpokládá společného Otce.“

Úcta k přírodě vychází podle papeže z úžasu nad stvořením. Proč se lidé omezují na materialistický pohled?

„Na počátku jsme všichni kontemplativní. Je to zdroj dětství. Mladý člověk je pohnut k vědeckému studiu především úžasem, který zakouší před přírodními úkazy. Pouze obdiv a láska mohou uvádět do pohybu. Tento pohyb je však často vychýlen vůlí k moci, která postrádá vděčnost. Tak se v průmyslové škole, kam nastoupí dotyčný

mladík, přehlídí to, co v sobě tyto úkazy mají úchvatného, a přechází se od úžasu ke kaldu, ovládnutí a utilitarismu, který ignoruje počáteční impuls touhy po poznání. A protože jsme byli dětmi na kolenou naší matky spolu s otcem, který nám ukazoval krásu kopretiny, máme touhu tento svět inteligentně pochopit. Vyvstává však vůle vyrábět lidičky bez otce a bez matky, zmocnit se kopretiny a zredukovat ji na užitek či funkci. A tak zrazujeme nejenom stvoření, ale také sami sebe.“

Papež se posouvá velmi daleko ve své kritice ekonomického a finančního systému. Konzumismus je pro něj neomezený růst. Proč je tato mánie konzumu nebezpečná a proč je nezbytné klást mu meze?

„Kladení mezí se ospravedlňuje důrazem na nedostatek přírodních zdrojů. Dobře. To však nestačí, protože se tak vytrácí pozitivní povaha omezení. Omezení není odřeknutí, nýbrž tvrzení. Pro starověk platí, že co má meze, má formu, zatímco to neomezené, je nedokonalé, beztvaré,

bez kontur. Omezovat se ve svých prostředcích umožňuje dělat věci rovnou (např. poezii můžete tvořit jen za pomoci tužky a papíru). A omezit konzumaci produktů umožňuje otevřít se lidskému společenství. Tomáš Akvinský říká, že „střídmost jakožto ctnost nevyklučuje všechno potěšení, ale pouze takové, které je zbytečné a nezřízené; a z tohoto důvodu otevírá vůči vlídnosti, přátelství a radosti.“ Nadbytek zboží nezamezuje beznaději. Avšak tam, kde člověk zakouší společenství a sounáležitost, „každé místo přestává být peklem a stává se kontextem důstojného života“ (čl. 148).“

Je možné mluvit o ekologickém hříchu anebo by bylo lepší mluvit o strukturách hříchu?

„Výraz „ekologický hřích“ se v encyklice nevyskytuje. Zdá se, že byl použit po jejím vydání pravoslavným metropolitou Zizioulasem. Svätý otec, který cituje patriarchu Bartoloměje, mluví o „hříchu proti stvoření“ (čl. 8). Jisté je, jak ukazuje filosof Hans Jonas v knize „Princip odpovědnosti“, že „technologická civilizace“ proměňuje „tradiční etiku“ přinejmenším ve dvou

bodech: Tradiční etika je etikou blízkosti. Dnes vzhledem k technoindustriální globalizaci můžeme poškodit lidi z druhé části světa anebo ty, kteří se ještě nenarodili (budoucí generace). Kromě toho tradiční etika nahlížela přírodu jako něco stabilního, nevyčerpatelného, nezranitelného, zatímco svým nynějším jednáním můžeme „společný dům“ zranit a dokonce zničit. Z hlediska tohoto neslyšného kontextu proto musíme vnímat svůj smysl pro hřích.“

Může tato encyklika rozhybat řady katolíků či ekologů?

„Z historických důvodů zejména v důsledku komunismu měli mnozí katolíci tendenci spojit se s technoliberalním světem neomezeného růstu. Tato encyklika rozbíjí toto scestné spojení. František mluví dokonce o „mýtu pokroku“ (čl. 60), ba navrhuje „přijmout v určitých částech světa určité jeho zpomalení a chránit zdroje, aby se mohlo zdravě růst v jiných částech“ (čl. 193). Tvrdí také, že nové technologie nejsou neutrální, ale zahrnují v sobě nebezpečný plán či paradigma, a tak obrací čistě účelové chápání

techniky, které nezřídka v církvi převládalo. Pokud jde o ekology, papež je volá k důsledné, „integrální“ a „lidské“ ekologii. Nelze bránit přírodu a pohrdat člověkem, který je jejím vrcholem. Říci, že člověk je živočich stejný jako ostatní, znemožňuje ekologii, protože je nezbytné, aby člověk měl výjimečnou důstojnost, má-li odpovědně pečovat o stvoření. Tvrdit na druhé straně, že příroda není zdrojem dostupné energie a materiálů, nýbrž darovaným řádem, který je třeba ctít, sledovat a chránit, znamená předpokládat prozřetelnost štědrého Stvořitele. A nakonec, proti každému individualistickému pojetí spásy je třeba vzpomenout na Noeho. Pro spásu tohoto jediného spravedlivého bylo zapotřebí archy, a bylo tudíž nutné zachránit jeho rodinu a spolu s jeho rodinou všechny ostatní druhy, čisté i nečisté.“

zdroj: www.radiovaticana.cz

Programy pro veřejnost

Hledáte sportovní vybití, intelektuální či duchovní prožitky? Věříme, že si vyberete z naší nabídky programů pro veřejnost. Nemusíte se nikde registrovat, vstupné je formou jednorázového poplatku na recepci. U programů SaVIO a Kurzy je vstupné dobrovolné.

1 Horostěna

út: 19:00 - 21:00
st, čt: 18:00 - 21:00 **60 Kč ***

Přijďte si vyzkoušet své schopnosti v lezení na nově rozšířené, moderní horostěně **za bezkonkurenční ceny v Brně!**

1 Pilates

pá: 19:00 - 20:00 **60 Kč ***

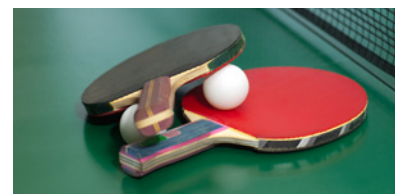
Vyzkoušejte populární kompenzační cvičení pro protažení celého těla, zpevnění svalstva a redukci stresu.

1 Latino-Fit

st: 19:40 - 20:55 **80 Kč ***

Chcete se zábavnou formou protančit k lepší kondičce a vylepšit si postavku?

1 Ping-pong

út: 18:15 - 20:15 **50 Kč ***

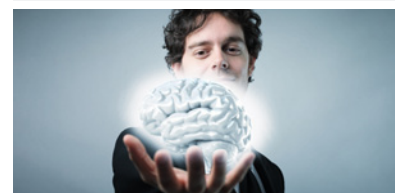
Hledáte veřejnou ping-pongovou hru bez registrace, s jednoduchou platbou na recepci a volným programem?

1 Keramika

út: 18:00 - 19:30 **100 Kč**

Chcete se zrelaxovat po náročném dni? Vyzkoušejte tvůrčí odpočinek v naší nové keramické dílně...

S SaVIO

2x za měsíc
út: 19:00 - 20:30 **vstupné dobrovolné**

Zajímavé přednášky pro všechny, kteří „nechtějí zakrnět“, ale chtějí něco dělat pro sebe i pro druhé...

S Kurzy

čt: od 19:00 **vstupné dobrovolné**

Kurzy spirituality aneb čtvrtěční nabídka duchovního rozvoje pro každého.*

Ahoj Jano, řekni nám, co tě poprvé přivedlo do Saleska?

Do Saleska jsem se dostala díky tomu, že jsem studovala Vyšší odbornou školu a potřebovala jsem praxi. Hledala jsem organizace, které jsou blízko mého bydliště, a tak jsem natrefila na Salesko.

Přibliž nám něco málo o sobě a tvůj rodině.

Narodila jsem se jako blíženeček před 25 lety v Brně, kde žiji doposud. Moje mamka se jmenuje Martina a pracuje ve školce jako školnice. Odtud se vzala moje láska k dětem, jelikož jsem pomáhala na všech akcích, které školka organizovala pro děti a jejich rodiče. Můj tatka se

jmenuje Petr a je malíř - natěrač. Bohužel nemám žádného sourozence, ale děti v rodině a mém okolí mi to vždy vynahrazovaly.

Ty ještě studuješ. Můžeš říct, jakou školu a jak zvládáš studium s prací v Salesku?

Ano, pořád jsem student. Po Vyšší odborné škole sociální práce a sociální pedagogiky jsem nastoupila na Vysokou školu Karla Engliše v Brně, kde studuji ekonomiku a právo v podnikání zaměřenou na veřejnou správu. Skloubení školy a práce není zrovna jednoduché, ale díky vstřícnosti učitelů, kteří mi udělili individuální studium a kolegům, kteří za mě zaskočí v kroužcích, se to zvládnout dá. Uvidíme, jak se mi to nakonec povede a zda půjdu ke státnicím v únoru, jak mám v plánu.

Co se ti zde nejvíc líbí a co naopak bys třeba chtěla změnit?

Nejvíce se mi na Salesku líbí prostory, které jsou obrovské a jsou vhodné pro všechny typy vyžití. Nalezneme zde prostory pro výtvarné, hudební i pohybové kroužky, což v jiných organizacích není. Toto vidím jako veliké plus, protože si v našich

programech může najít každý účastník to, co ho baví a rozvíjet se dále v různorodých dovednostech.

Máš na starost program Kroužky. Mohla bys říct ve stručnosti, co nového v nich můžeme letos čekat?

V letošním roce půjdu ve šlépějích svých předchůdkyň, ale budu se snažit s kroužky vymýšlet akce, aby to bavilo nejen děti, ale i nás animátory. Pro příklad uvedu Vánoční turnaje, kde mezi sebou budou hrát začátečníci s pokročilými, florbalu s fotbalu a mnoho dalších sportů mezi sebou.

Jaká věková skupina dětí ti nejvíce vyhovuje?

To je těžké odpovědět. Jelikož již několik let pracuji s dětmi v předškolním věku, asi je mi tato

skupina blíží, ale je to pouze tím, že s ní mám větší zkušenosti. Co se týká kroužků, neupřednostňuji žádnou věkovou skupinu, jelikož má každá svá specifika a každá mě posouvá dál a učí mě novým věcem.

Jaké máš koníčky a čím trávíš volný čas, jestli ti nějaký zbývá?

Nyní mám období, kdy na koníčky moc času nezbyvá. Když nejsem v práci, jsem ve škole a obráceně. Co mě ale baví

a zrelaxuji u toho, je výroba květinových vazeb. Ať na Dušičky, Vánoce či jen tak na okrasu.

Tvoje životní motto?

Buď tím, kým jsi a ne tím, kým tě chtějí mít ostatní, protože jinak to nikdy nebudeš ty sám.

Kdo nebo co tě v životě nejvíce ovlivnilo?

Nad touto otázkou jsem se zamýšlela již mnohokrát. Nejvíce mě ovlivnila moje rodina a kamarádi z dětství. I když už jsem dospělá, někdy si nevím rady, tak se zeptám na názor svých nejbližších. Ne vždy ho poslechnu, ale většinou se ho snažím vyslechnout a nějak s ním pracovat. Díky tomu, že mám skvělou rodinu, která při mně vždy stála, i když to nebylo vždy lehké, mám velmi silné a krásné pouto s každým z nich a jsem ráda, že je mám.

Jani, jak by ses ve stručnosti charakterizovala?

Myslím si, že jsem věčně

usměvavá, praštěná mladá holka, která ví, co chce a snaží se toho dosáhnout. Mezi moje negativní vlastnosti patří upřímnost, která mi nejednou nadělala v životě komplikace :-).

Máš nějaký svůj vzor?

Mým životním vzorem jsou moji rodiče, kteří mi stále ukazují cestu a možnosti, jak jít životem spokojeně dál. Až budu jednou v jejich věku, chtěla bych mít stejný vztah se svými dětmi, jako mají oni se mnou.

Tvůj oblíbený autor a kniha?

Přiznám se, že moc velký čtenář nejsem a nikdy jsem nebyla. Moje největší a nejdelsí čtecí období bylo v době maturity, kdy mě ovládla maturitní četba. Jedna kniha mě však zaujala a občas si ji vezmu do ruky, kvůli některým pasážím a tou je Malý princ. Tato kniha mě zaujala tím, že když si ji přečtete jako dítě, máte z ní úplně jiný prožitek, než když ji čtou dospělí.

Jakou hudbu ráda posloucháš?

Co se týká hudby, nejsem vyhraněný typ. Jelikož vyrůstám i mezi prarodiči, kteří si pustí dechovku nebo country, tak mi vlastně ani tento styl hudby

nevadí a jednou za čas si ho poslechnu s nimi. Co mi ale dělá problém a nemůžu této hudbě přijít na chuť je punk a tvrdý metal. Mám ráda písničky, kde je srozumitelný text, který je lehce zapamatovatelný a je

z něj cítit životní příběh. V tomto stylu jsou rockové balady, které můžu poslouchat pořád dokola. Mou nejoblíbenější písničkou je od Bryana Adamse - Everything I do, I do it for you z filmu Robin Hood. V příkladu je název této písničky - Všechno co dělám, dělám pro tebe...

Jsi životní optimista nebo se spíš na situace díváš kriticky?

Ač to na mně asi není vidět, jsem pesimista s úsměvem na rtech. Raději si říkám, že vše dopadne špatně a připravím se na tuto variantu, protože když se mi něco povede, jsem o to více překvapená a šťastná, než se vyrovnávat s tím, že se na něco těším a poté to nevyjde.

Jani, děkujeme za Tvou upřímnost a otevřenost a přejeme Ti, ať se Ti v Salesku líbí :-)

Vůbec (s námi) nemluví

bez doprovodných gest rozumět několika domácím pokynům, v jeho žvatlání lze rozlišit slabiky nebo vlastní „žargon“ a jestliže jeho pohybové dovednosti, hra a hygienické návyky věku přibližně odpovídají, není proč se znepokojovat. Poškození mozku, se kterým by opoždění řeči souviselo, by se totiž projevilo i v opoždění dalších funkcí. Při jakýchkoli pochybnostech je ale určitě vhodné poradit se s ošetřujícím dětským lékařem. Ten posoudí nejlépe, zdali je vše v pořádku nebo je vhodné podstoupit doplňující vyšetření, např. vyšetření sluchu.

Pohádky, říkanky a také písničky

Stimulovat k řeči je určitě třeba. Ale stimulování nemůže mít podobu otravného a neustálého nucení dítěte, „aby to řekl správně“. Učení se mluvit není jako výuka školního předmětu. Nejúčinnější způsob je, když rodič aktivně a pozitivně reaguje na pokus dítěte o komunikaci a nechává mu určitou volnost. Nabízíme taková slova, která dítě snadno zopakuje – zvuky zvířat nejsou prvními slovy, která se dětem nejčastěji říkají, náhodou. Zde

Schopnost dorozumívat se pomocí řeči je pro lidský rod specifická a významná dovednost. Současně je řeč, jako vývojově nejmladší funkce našeho mozku, nejvíce zranitelná a její vývoj není ustálený a vyrovnaný.

Bude mluvit?

Schopnost mluvit se u dětí vyvíjí velmi rozdílně a ve věku, kdy některé již zřetelně vyslovují a používají širokou slovní

zásobu, jiné sotva používají první jednoduchá slovíčka. U rodičů to často vyvolává úzkost a vede je ke srovnávání a někdy i k obviňování dítěte: „On by to řekl, jen kdyby se mu chtělo. Ale raději se vzteká a ukazuje než by řekl, co chce podat.“

Pak rodiče se stále větší úporností své dítě „nutí“ do mluvení, stále mu něco ukazují, předříkávají a výsledek? Dítě se skutečně víc a víc zatíná a nemluví a nemluví. Prof. Matějček upozorňuje, že pokud v 18ti měsících dítě dokáže

je úspěch téměř jistý. Zpětná vazba rodiče, povzbuzení, úsměv, pohazení – to vše dává dítěti jistotu, že jeho pokusy mluvit jsou v pořádku a může v nich bez obav pokračovat.

- Již od kojeneckého věku na dítě mluvte a komentujte dění kolem vás - krátce, výstižně, jasně, stále stejně. Slabiky a hlásky po dítěti opakujte.
- Říkejte s dítětem krátké básničky a říkanky spojené s určitou činností a gesty - „paci paci, prosím prosím, jak se máš?, moty, moty do roboty...“ atd.)
- Pokud již dítě mluví a patlá, opakujte po něm

slovo správně, aby si ho fixovalo ve správném tvaru, ale nenuťte ho „říct to správně“.

- Prohlízejte si s dětmi knížky a leforela, popisujte, co je na obrázku, povzbuzujte dítě, aby samo ukazovalo, o čem mluvíte.

ského poučení. Mnozí rodiče již dopředu ví, co jejich dítě prožívá a jsou přesvědčení o tom, že musí své dítě poučit a vychovávat v každé situaci.

Co jste dnes dělali ve školce, škole...

S nástupem do školky a později do školy se často z odpoledních společných chvilke rodiče a dítěte stává nekonečný koloběh výslechů. „Jak bylo ve školce/škole? Co jste měli k obědu? Co jste dělali? Psali jste písemku?“ Do příjemného rozhovoru má takový rodičovský monolog opravdu daleko. Není se čemu divit, když se dočká pouze jednoslabičné odpovědi – dobrý, jo, nic... A když se stane, že se dítě skutečně rozpovídá a začne rodiči popisovat některý ze svých zážitků, které během dne prožilo, dostane se mu reakce v podobě rodičov-

rodičům bezstarostně svěřovat, ale uvažuje, o čem je vhodné mluvit a o čem ne. Prochází určitou autocenzurou, aby se vyhnulo zbytečnému posuzování toho, co prožilo během dne.

Podobně blokující pro rozvoj vzájemné komunikace je rodičovský zájem, který není upřímný. Dítě velmi rychle vycítí, jestli tázajícího skutečně odpovéd' zajímá. Když se rodič ústy zajímá o to, jak jeho dítě prožilo den, ale současně je myšlenkami jinde, vyřizuje svoje záležitosti, píše SMS, vaří nebo třeba čte noviny, dává jasný signál o tom, jak je pro něho odpovéd' důležitá. Takoví rodiče se pak velmi

diví, když s věkem dítěte ubývá informací, které o svém životě rodičům dává. Z jejich úst se potom zdá velmi zvláštní výřitek „Ty nám nic neřekneš!“

Pojďme si povídat.

S nástupem puberty se komunikační vzorce v rodině ještě dále mění. I z dítěte, které do té doby sdělovalo nadšeně kdejaký svůj zážitek, teď musí

rodiče v podstatě „tahat“ i nicneříkající jednoslovné odpovědi. Nezdídká taková komunikace v rodině probíhá třeba takto:

„Jak bylo ve škole?“ – „Dobry“
 „A co ta matika?“ – „Nic“
 „Víš, že se máš nechat vyzkoušet?“ – „Hm.“
 „A co budeš dělat večer?“ – „Nic“
 „Budeš doma?“ – „Hm“
 „Kam jdeš?“ – „Ven“
 „S kým – „S kamarádem“

A tak dále, stále stejně vyčerpávajícím způsobem pro rodiče. Ten vyvíjí energii, úsilí, už neví, jakou otázku položit a stejně nedostane žádnou kloudnou odpověď. Jak si s takovým společníkem povídat?

Sv. Jakub ve svém listě říká: „Víte, milovaní bratři, že každý člověk má být pohotový k slyšení, ale pomalý k mluvení“.

U dospívajících dětí to platí dvojnásob. Mnozí dospívající mají totiž pocit, že je rodiče stejně nevnímají a nezajímají se o jejich život. Potřebují čas a vhodnou příležitost, aby se rodičům svěřili. Edit Goddětová upozorňuje na paradox, kdy dospívající jakoby nechce s rodiči mluvit, ale současně s nimi komunikuje tím, jak jedná nebo prostřednictvím

svého těla. Vyjadřování slovy je v tomto věku obtížné, protože myšlenky dospívajícího nejsou urovnané a sám je těžce přeměňuje do slov. V tom potřebuje rodičovskou podporu. Pro rodiče je ale takový postoj opravdu náročný. K velké smůle rodičů má jejich dítě chuť se rozprávět často v naprosto nevhodnou dobu. Například ve chvíli, kdy se rodič právě chystá spát. Navíc bývá takový rozhovor vyčerpávající, dítě očekává reakci rodiče a podrobuje důkladné inventuře dosavadní postoje a hodnoty svoje i své rodiny. To může působit jako absolutní popření všeho, co do té doby platilo, co je pro vaši rodinu důležité. Z mlčícího společníka se může rázem stát diskutér vedoucí nekonečné polemiky, kterými si potvrzuje vlastní schopnosti.

Neberte si ani mlčení, ani někdy až směšný odpor osobně. Patří k věku, kdy se z dítěte stává dospělý a prochází těžkým obdobím dospívání. Obrňte se trpělivostí. V knize Já jsem OK, ty jsi OK píše Thomas Harris: „Adolescent je vystrčen na jeviště s novým scénářem v ruce, který nikdy nečetl. V první chvíli mu jeho řádky nejdou odříkávat na výbornou.“ Stejně jako na počátku, i nyní potřebuje rodiče obrněné trpělivostí a

vědomím, že jsou to oni, kteří své malé dítě učili prvním slůvkům a nyní svého dospělého jen svojí blízkostí a poskytovanou oporou učí vylétnout z hnízda.

Matějček Z.: Prvních 6 let ve vývoji a výchově dítěte

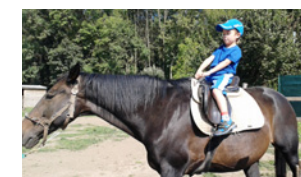
Dreikurs R.: Deti ako výzva

Goddětová E.: Umění jednat s dospívajícími

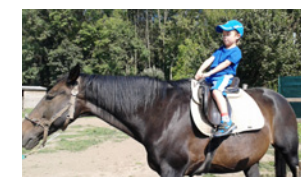
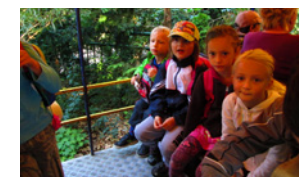
Harris T.: Já jsem OK, ty jsi OK

Eliška Vondráčková

Ten umí to a ten zas tohle

Čtvero ročních období

Z pohádky do pohádky

Klubíčko pohádek

Fotbalový tábor

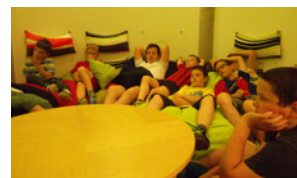
Pingpongový příměstský tábor

Příměstský tábor Oratoře

Příměstský tábor: Badminton

SaVIO

cyklus besed, přednášek, vzdělávacích programů pro širokou veřejnost

Krvavé jabody

Věra Sosnarová

Příběh ženy, která přežila gulag.

Kdy: 6. 10. v 19:00

Kde: Klub VeSPOD

Homocystein a civilizační choroby

MUDr. Karel Erben

(primář Poradny civilizačních chorob v Praze)

O vlivu vysoké hladiny homocysteinu na lidské zdraví.

Kdy: 20. 10. v 19:00

Kde: Klub VeSPOD

Izrael trochu jinak

Tatána Zavřelová

Kdy: 3. 11. v 19:00

Kde: Klub VeSPOD

Kurzy Milana Klapetka

Čtyřdílný kurz pro zájemce, kteří se chtějí více seznámit s Biblií, povede ThMgr. Milan Klapetek. Bude probíhat v těchto termínech:

5. 10., 12. 10., 19. 10., 26. 10.
- vždy v pondělí 19:00 - 20:30 hodin v Salesku.

1. Nomád, zemědělec, řemeslník a kupec.
2. Soudce a král.
3. Kněz a prorok.
4. Svobodný, správce, otrok, voják.

Prosíme zájemce, aby nahlásili svoji účast na recepci Saleska nebo na mail: info@salesko.cz. Kurz je zdarma a není nutné absolvovat všechny přednášky.

Kurzy Spirituality

Křesťanská meditace

Netradiční nabídka ztišení. Poslední čtvrtky v měsíci.

19:00 - 20:30

Přednášky

Pro zájemce o pravidelná témata z oblasti duchovního života a pro všechny, kteří si chtějí vyzkoušet různé druhy duchovní praxe.

1x do měsíce.

čt: 19:00 – 20:00

Setkávání ve skupině

Pro všechny, kteří mají touhu růst ve své spiritualitě a jsou ochotni se sdílet a aktivně se zapojit do programu.

2x do měsíce, čt: 19:00 – 20:30.
Zahájení ve čtvrtek 3. října.

Kurz Manželské večery

Od října nabízíme osmidílný kurz Manželské večery. Je výbornou praktickou možností strávit čas spolu jako pár a přitom se zabývat důležitými otázkami svého soužití. Témata kurzu: vzájemné poznávání svých potřeb, efektivní komunikace, řešení konfliktů, síla odpuštění, vyjadřování lásky partnerovi, jak dobře vycházet s rodiči, intimita a sexualita ad.

Kurz Alfa

Kurz začíná v polovině října. Tvoří ho deset společných večerů a je určen pro ty, kdo se chtějí více seznámit s křesťanstvím.

Bližší informace na webu Saleska.

Připravované akce VeSPOD

- **3. - 4. 10.** potáborové setkání Forest III
- **16. 10.** turnaj X-box
- **29. - 30. 10.** přespání v klubu
- **6. 11.** VeSPOD párty
- **2. 12.** turnaj v šipkách o Adventní věnec
- **17. 12.** vyrob dárek, udělej radost
- **22. 12.** Vánoční oslava v klubu

Každé pondělí posilovna.
Každou středu ping-pong.
Každý čtvrtek vaření a posilovna.
Každý pátek x-box.

Připravované akce Oratoře

20. 10. si animátoři Oratoře a animátoři klubu VeSPOD budou celý večer hrát deskové hry.

26. 10. bude Oratoře zaměřena na vznik Československa.

29. 10. – 30. 10. bude probíhat přespávačka. Tentokrát se zaměříme na leckdy opomíjené téma tzv. Dušiček.

13. 11. – 15. 11. pojedeme s oratoriánskými a VeSpodáckými animátory na víkendovku, kde proběhne mimo jiné i košt dobrého vínka v prostorách útulného sklípku...

16. 11. si připomeneme události spojené se Sametovou revolucí.

21. 12. s animátory oslavíme Vánoce.

22. 12. se již Oratoř ponese ve svátečním duchu Vánoc. Budou se rozdávat dárečky, zpívat koledy a společně budeme nasávat vánoční atmosféru.

25. 1. – 29. 1. 2016 celý tento týden bude zaměřen na zakladatele salesiánského díla Dona Bosca a jeho život.

Připravované akce Klubu rodičů a dětí:

říjen

10. 10. Podzimní burza

15. 10. Čtvrtkování - Kanzashi

27. 10. Výlet pro předškoláky

listopad

3. 11. Uspávání broučeků

12. 11. Čtvrtkování (Fimohrátky)

27. 11. Pexesový turnaj

prosinec

10. 12. Čtvrtkování – Hrátky s pedigem

19. 12. Líšeňské Vánoce – tvořivé dílny

leden

11. – 17. 1. Karnevalový týden v Salesku

14. 1. Čtvrtkování – Motanice